

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Vol :
891.452

Book No.

P.9328

Vol. 38.

MS/HC-34-38 LNL/34-22-5-57-50,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the
date last stamped. A late fee of 1 anna will
be charged for each day the book is kept
beyond a month.

30
LAST SEP 1904

188. G. 72.

ଉତ୍କଳମାଳା ନାଟକ ।

ଏ ପ୍ରକାଶନରେ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ପ୍ରଣୀତ

ଓ

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ।

PRINTED BY B. S. DAS,
Mukur Press,
Cuttack,
1915.

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ।

NOT TO BE LENT OUT . .

On
891-452
P.9322

188. C. 72.

B

ଉତ୍ତରପଞ୍ଚ ।

ଅନୁବାଦ

ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍, ଶତୋକାଶ୍ରୟ, ସମାପ୍ତପ୍ରବର୍ତ୍ତ

• ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ବିଷୟରେ

(ଏହି ପଦ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍)

ଉତ୍ତରପଞ୍ଚ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଏହି ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍

ଉତ୍ତରପଞ୍ଚ ।

ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ।

(✓)

କାମାକ୍ଷୀ ପଦ୍ୟ ଶ୍ଳୋକ

କାମାକ୍ଷୀ ପଦ୍ୟ ଶ୍ଳୋକ

୧୮—୧୫ କାମା...କାମା
୧୯—୧୬ କାମା...କାମା
୨୦—୧୭ କାମା...କାମା
୨୧—୧୮ କାମା...କାମା
୨୨—୧୯ କାମା...କାମା
୨୩—୨୦ କାମା...କାମା
୨୪—୨୧ କାମା...କାମା
୨୫—୨୨ କାମା...କାମା
୨୬—୨୩ କାମା...କାମା
୨୭—୨୪ କାମା...କାମା
୨୮—୨୫ କାମା...କାମା
୨୯—୨୬ କାମା...କାମା
୩୦—୨୭ କାମା...କାମା

୧୮—୧୫ କାମା...କାମା
୧୯—୧୬ କାମା...କାମା
୨୦—୧୭ କାମା...କାମା
୨୧—୧୮ କାମା...କାମା
୨୨—୧୯ କାମା...କାମା
୨୩—୨୦ କାମା...କାମା
୨୪—୨୧ କାମା...କାମା
୨୫—୨୨ କାମା...କାମା
୨୬—୨୩ କାମା...କାମା
୨୭—୨୪ କାମା...କାମା
୨୮—୨୫ କାମା...କାମା
୨୯—୨୬ କାମା...କାମା
୩୦—୨୭ କାମା...କାମା

ରତ୍ନମାଳୀ ନାଟକ ।

ପ୍ରସାଦନା ।

(ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାଚସ୍ପତିମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଓ କୃତ୍ୟ)

ଶିଳ୍ପ ।

ଅନୁ—କବିତା—ପଦ୍ୟାଂଶ ।

ଅବା ଓ ପ୍ରାଚୀନ, ଅବା ଓ ମଧ୍ୟ

ନାମି? କୁମର ପିତର ।

ନାମକୁ କୁମର ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମକୁ,
ଓ ଅବା ପ୍ରାଚୀନ ନାମରେ ନାମକୁ,
ବାବା ଓ ଅମର ବରୁଣ କୁମର

କୁମରର ବାବୁରା ବେହରା ।

କୁମର କୁମର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ
କୁମର କୁମର ଆର୍ତ୍ତନ ଲୋକଙ୍କ,
ଓ ଅବା ଲୋକ ଓ ଅବା ପ୍ରାଚୀନ

କୁମରାରେ ଅଂ ପ୍ରାଚୀନ ।

ଓ. ୨.

ବହୁଲକାରୀ ଗଳ୍ପ ।

ଏକାଧିକାରୀରେ ମୋର ହେବ ତୁମ୍ଭେ କି ?

ତେବେ ମନ ଘରରେ ପ୍ରବେଶ,

ପୁଅ ଫେଡ଼, ବାହୁଲ୍ୟ ମନରେ—

ଅଭିଭେକ୍ତି ପରି ହେଉ

(ପୁଅମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ, ଅଭିଭେକ୍ତି ଓ ଅଭିଭେକ୍ତାଙ୍କର ବହୁଲକାରୀ
ଏବଂ ଦୋଷର ଶବ୍ଦରେ ପୁଅମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ସର୍ବ ବନ୍ଦ କର)

ହେଉ ବନ୍ଧୁ ! ତେବେ ବାବା !

କହୁଅଛନ୍ତି କି କହୁଅଛନ୍ତି

ପାଇଁ ଅଛି କାହାଣୀ ?

ଅସିଦ୍ଧ ଲୁଗା ଧରିବେ ?

ତେବେ ଧରି ଧରି ଧରି ବାବା ?

ମୋ ପୁଅ—କାହିଁ ପିତା ପାଇଁ କାହିଁ କାହାଣୀ ?

କୋର—(ବହୁଲକାରୀ)

ପାଇଁ କାହିଁ ?

କହେ ଶୁଣି ନ ପାଇଲ

ପାଉଁଶର ହେଉ ଅଛି ?

କିଏ ତେବେ ଅସିଦ୍ଧ ପାଇଲ କୁହ ?

ବେଶାଢ଼ୀ ପାଇଁ ପୁଅ ? (ବ୍ୟଙ୍ଗସ୍ଵର)

କିଏ କାହାଣୀ ଦେଖିବା ପାଇଁ କୁହ ?

କାହିଁ ବେଶାଢ଼ୀ କୁହ

ମୁଁ କୁ—ପିତା ପିତା ଅସିଦ୍ଧ କି କହୁଅଛନ୍ତି,

କହେ ଶୁଣି ନ ପାଇଲ ପାଇଁ କି କହୁଅଛନ୍ତି ?

କୋର—କାହାଣୀ ତେବେ କହ କହ କହ କହ କହ

ଅସିଦ୍ଧ ପାଇଁ କୁହ ?

ଦୈବତା ନମନ ।

ପଦେ ! ଦୁଇରେ ଗୁଣେ ଗୁଣ
ବେଦରେ ଲୋକେବେ ଅନୁଗ୍ରହ,
ବୋଲ ଧରଣକୁ ବାଧୁ
ନିଶିଞ୍ଜ, ଶାନ୍ତି ଦାୟ ପ୍ରଦାନନ ।

ସ୍ବ ପୁ—ପିତା ! ପଦାବଳି ଏ ଗୁଣେ :
ଏ ଗୁଣେବେବେବେ ଶକ୍ତି ଶ୍ରୀମୁଖେ
ବେଦବେଦାନ୍ତରେ ଶକ୍ତି ବେଦାନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ,
ବେଦ ପାଠ ନ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ନ ଶାନ୍ତି,
ବେଦେ ଏ ଶାନ୍ତି ଶକ୍ତି ।

ବୋଲ—(ବେଦାନ୍ତରେ)
ପଦା ! ଶାନ୍ତି ! ଶାନ୍ତି !
ବୁଦ୍ଧାଦାବ ବେଦେ ଶକ୍ତି ।

(ବେଦାନ୍ତରେ) ବେଦେ ବେଦେ ଶାନ୍ତି,
ପଦା ଶ୍ରୀମୁଖେ ଶକ୍ତି ନିଶିଞ୍ଜ,
ବୁଦ୍ଧାଦାବ ବେଦେ ବେଦେ,
ବେଦେ ବେଦେ ଏବେ,
ବୁଦ୍ଧାଦାବ ବେଦେ ବେଦେ ;

(ବେଦାନ୍ତରେ) ବେଦେବେ ବେଦେ ବେଦେ ।
ବେଦେ ବେଦେ ବେଦେ
ବେଦେବେ ବେଦେ ବେଦେ—
ବେଦେ ବେଦେ ବେଦେ ବେଦେ ।

(ବେଦାନ୍ତରେ) ବେଦେବେ ବେଦେ ବେଦେ,
ବେଦେବେ ବେଦେ ବେଦେ,

ବୃକ୍ଷରାଜୀ ଚଉକ

ଉଷ୍ମରେ ଶରରେ ସୋହଗ,
ରାତ୍ର ସେବାୟତମାନେ,
ସବୁ କାମ ତାହା ଲାଜା ବର ସେହି ପ୍ରାଣେ,
କି ଦେଖେ ତାହା ସଙ୍ଗେ କି ଫେରିବ ବୁଝେ ।

ଏମ ବୃକ୍ଷ—ପିତା । ଗାଈ, ବୃକ୍ଷ, ମାଆ ବର,
ରାଜ୍ୟରୁ ମୁଣ୍ଡ ଖୁବୁଛି,
ପିତା ଯଜ୍ଞ ଶିଖୋରୀ,
କି ଦେଖେ ତାହା ସଙ୍ଗେ କି ଫେରିବ ବୁଝେ ।

(ପୁଣ୍ୟନଦୀର ଅଭିନୟ ଓ ମୁଦ୍ରା)

ମୋର—(ସ୍ବର)

ଗଲେ ଫେରି ପୁଣ୍ୟନଦୀ,
କାନ୍ଦି ଦେଲେ ଉପାଧି,
ଯାଇଥାନ୍ତେ ଦେଲେ ସେବାୟତ,
ବକ୍ସ ବହୁ ବଦଳ ମୋହର,
ସୁଖିନୀର ମନେ ବାଜି । (ହେଉଛି ଚଉକ ଚଉକ)
କାହିଁ, ସବୁ କାହା, ସବୁକୁ ସେ,
କି ଲାଗିଲେ ମନେ କାହା
କି ଦେଲେ ଚଉକ ଚାହିଁ,
ବହୁବ୍ରହ୍ମ ଏବେ କାହା ଲାଗିଲେ ଲାଗିଲେ
ଏହାକୁ ଲାଗିଲେ ଚଉକ ଚଉକ ।

(ସେବାୟତଙ୍କର ମୁଦ୍ରା)

(ସେବାୟତଙ୍କର ମୁଦ୍ରା)

ଓଷ୍ମ—(ସ୍ବର) ସବୁ କାହିଁ । ସବୁ ଏ ସ୍ବର ଚଉକ ଚାହିଁ
କାହିଁଲେ କାହିଁ । ଦେଖେ କି କାହିଁ କାହିଁ

ବହୁଆତ୍ମୀ କାହାଣୀ ।

ବୁଢ଼ାବେ ପଡ଼ି ଯେ ଅତି ଥିଲା ଯେହୁକାଳୀଏ କାହିଁ, କେଉଁ
କାଳରେ ଯେହୁକାଳୀଏ ଯାଏ ପଡ଼ି ଯାଏ, ଯେଉଁ ଯା ଯେଉଁ
ଲକ୍ଷ ଯେଉଁ କୁଏ ଯାଉଛି, ଯେଉଁ ଯାଉଛି କାହିଁ, କେଉଁ
ପଡ଼ିବେ ଯେହୁକାଳୀଏ ଯେଉଁ । (ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶ)

ପ୍ରଥମ—କେଉଁ ଯେହୁକାଳୀଏ । ଏ-କେହୁକାଳୀଏ ଯାଉ କାହିଁ
କେଉଁ ଯାଉଛି ଯେହୁକାଳୀଏ ଯାଉଛି ଯେହୁକାଳୀଏ, ବୁଢ଼ା ଯାଉଛି
• ଯେହୁକାଳୀଏ ଯେହୁକାଳୀଏ ଯେହୁକାଳୀଏ ।

ଦ୍ଵିତୀ—କହା ! କେଉଁ କେଉଁ ଯେହୁକାଳୀଏ ! କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ ଯାଉଛି କାହିଁ, କେଉଁ କେଉଁ
କେଉଁକାଳୀଏ ? କେଉଁକାଳୀଏ ?

ତୃତୀ—କେଉଁକାଳୀଏ ଯେହୁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ ? କେଉଁକାଳୀଏ ଯେହୁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ, କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ ; କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ?

ଚତୁର୍ଥ—କହା କା କା କା କା ! କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ! କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ ! କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ।

ଶେଷ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦେଖ

- କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ।
କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ, କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ।
କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ, କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ
କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ କେଉଁକାଳୀଏ ।

ଦେବତା ଭାବେ ।

ଦେବ—ଦେବତାମାନେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଖଟା ଦୁଇିବଣି ।

ଘରୁ—ଭାବି, ଭାବି, ଦେବେ ଘା ; ମ ! ଦୁଃଖୀୟ ! ଦେବତା
 ଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଖଟା ଦୁଇିବଣି ! ଭାବି ଦେବ ଭେଦା ଦୃଷ୍ଟି ।
 ଦେବେ, ଦେବେ, ତୁ, ଦେବେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦୁଇିବଣି,
 ଦେବେ ଦେବେ ଶ୍ରୀମତୀ ; ଦେବେ ଦେବେ ଦେବତାମାନେ
 ମୁଁ ଦେବେ ଦୁଇିବଣି ଦେବେ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବେ ଦେବେ ।
 ଶ୍ରୀମତୀ ! ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ! ଦାତା ଦେବେ ଦୁଇିବଣି
 ଦେବେ । ଶ୍ରୀମତୀ ! ଦାତା ଦା (ଦେବେ ଦୃଷ୍ଟିକୁ)
 ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବ (ଦେବେ ଦେବ) ଦୃଷ୍ଟି ଦୁଇିବଣି ଦେବତା
 ଦୁଇିବଣି ଦେବତା ଦେବେ ଦେବ ! ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ
 ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ
 ଦେବେ !

ଦେବ—ଦେବତା ! ଦୃଷ୍ଟି ଦା ନ ଦେବେ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବେ ଦେବେ
 ଦେବେ ।

ଘରୁ—ଦେବେ, ଦେବେ, ଦା ! ଦୃଷ୍ଟିକୁ ! ଦେବେ, ଦେବେ
 ଦେବେ, ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ, ଦେବେ
 (ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବେ) ଦେବେ ! ଦେବେ
 ଦେବେ, ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବେ ଦେବେ । (ଦୃଷ୍ଟିକୁ)

ଦେବ—ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ । (ଦୃଷ୍ଟିକୁ)

ସମ୍ପର୍କର ଚିହ୍ନ ।

ଦୁଇଟି ଦୁର୍ଗା—କାନ୍ଦଳ ଗନ୍ଧ ସ୍ବରୂପ ।

(ପାମାଦା, ଶୋଷାଦା, ଉଷାଦା, ବୃନ୍ଦାଦା, ବୃନ୍ଦାଦା,
କଳାଶାଦା ଓ ସବଳ ପ୍ରଦେଶ ।)

ସୁନା—ସୁନାଦେ, ଶୁଭ ନେତେ, ଦେବ ମୋ ମିତ୍ର,
କାନ୍ଦଳର ଭାବ ମୋର ଅନୁର ମୋଲି
ଏହାଟି ସେ ସେ ବଦଳେ,
ମୋହରୋ ଅବା ଭଲ ଦେବର ଭାବର,
ଶୁଭ ନେତେ, ଶୁଭ ମୁଁ ତା ପାଶେ,
ଅବା ଭଲସେ । ଭଲ ସୁନାଦେ !
ତଳେ ତଳେ ସୁନାଦେ
ତଳେ ଦେବର, ମୋହେ,
ଏ ବାବୁରା ଭଲ ନେତେ ଏ ଦେବ ଏ ବଦଳେ ।

ସୁନା—ନ ଦେବେ ଅଧିକ ଦୁର୍ଗା,
ଦେବୁରେ ନର ଅନେକ
କଳାଦେ ସୁନା, ମନିବା,
ତଳେ ଦେବ, ବାହୁ ଦେବେ ଏହାଟି,
ତଳେ ନର, ତଳେ ଅବାଦେ,
ଅବାହୁ ସେ ମିତ୍ରଦେବ ଶାଲ ବାହୁରେ ।

(ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରସାଦ)

(ସୁନା ପ୍ରଦେଶ)

ସୁନା (ସୁନା)—ଭଲ ସୁନାଦେ !

ଦେବେ ଦେବେ ଭଲ ଭଲ ଏହାଟି ସୁନାଦେ,

ତା'ର ନର, ତା'ର ରୁ ବନ୍ଦେ ରାମ ;
 ନାଟ୍ୟାଳୟ ଅସିଦାଏ,
 ସତେ ହୋଇ ନ ଶୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବ,
 ତହିଁ ପରା ଏବେକେ ଦେବତା,
 ଏବେ ଅନ୍ଧ ଏବେକେ ଦୁଃଖ,
 ଦୁଃଖୀୟ ଦୁଃ ସେବେ
 କେନ୍ଦ୍ର ଏବେ ସମସ୍ତ ଶିଶୁବେ,
 ଦେଖିବୋଲେ ଅତି ଅନ୍ଧ ଏ ଯୋଗ ଚରିତେ
 ଯୋଗୀର ବେ ଏ ଦେଶେ,
 ତଦା ଭଲ ଚାହିଲୁ ତ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ
 ଅପରାଧ ମନ ମୋରେ ଦୌଳତ ଦାସେ ?
 ବହୁତେ ଜାଲରୁ ଉଦ୍ଧ
 ଦେବେ ଦେବେ ଅପରାଧ ତତ ମୁଁ କି ପ୍ରତି ?
 ବହୁତେ ହୋଇ ଧରଣ ନ ପ୍ରଭୁ ମନେ,
 ଅତି ମନେ ତ ଦେଶ ଦୋଷ ?
 ଦୈଃ ଚାହିଲେ ମୋରେ ଗହନ ଚାନ୍ଦେ ?
 ଅନ୍ଧ ନ ଦେଖିଲେ ଭଲ ଦେଖିଲେ ଅଧର,
 ଦେଖିଲେ ସେ ଭଲ ଅତି ଦେଖି ରୁ ଚନ୍ଦ୍ରବ ?
 ଭଲରେ ଚିତ୍ତ ଅଭି ସିଂହ ବୁଦ୍ଧ ?
 ତୋ ବଳା ମୁଁ ବୁଦ୍ଧ ଭଲ ତ ସ୍ୱପ୍ନ ବୁଦ୍ଧ ?
 ଦେଖିଲେ ମୋ ସିଂହ ଚଳ (ଦେବତା)
 ଦୈଃ ଦୈଃ ଦୈଃ ଦୈଃ ଭଲରେ !
 ତ ଦେଖିଲେ ମୋର ଭଲରେ ?
 ଏହା ହେ ଦେଖିଲେ ଦେଖିଲେ

ପ୍ରଥମ ଅଙ୍କ ।

ଭାମ ଧାମ ତ ଥିବା କୁମୁର ?
ପିତା ମାତା ତ-ଏ କିଏ ?
ତବ ବେଶେ ପିତାଙ୍କ ପଦମ ।

(ପ୍ରଥମ ଲାଜପତାକା ପଟ୍ଟାଭିରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣ)

ସୁଦାମ—ପିତା ମମ ଯାହାନ୍ତି ପ୍ରଥମ,
ମୋ ଭାମ ପଦାମ, ଗୁରୁ ଚଳାସ ଲଗାସ ।

ଂସୁ ପୁ ଽର୍ଥ ପୁ—ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀର

ଂସ ପୁ—ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀର

ସୁଦାମ—ତେଣିକି ତ ସବୁକୁ କେତେ ?
ସୁଦାମ ତ ପଦ କୁମୁର ?
କିନ୍ତୁ ତ ଭାମ ଧାମ ଚାହାନ୍ତି ମୋର ?
ତବ ବେଶେ ପିତାଙ୍କ ପଦମ ।

ଂସୁ ପୁ—ତ କିଏ ଉଚିତ ଅଛି,
ଅଥ ବେଶେ ପଦାରେ ଅମ୍ଭର,
କିନ୍ତୁକି କେତେ ଗୁରୁ ?

ସୁଦାମ—ଗୁରୁ ? ଅତି ଲଳିତ,
ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇ ବେଳୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-କେ,
ପାଳନେ—

ଂସୁ ପୁ—ସାତ ଦଳ ବେଶ ଅତି
କେତେକି ଅମ୍ଭେ ସର୍ବେ ଗୁରୁ କୁମୁର ।

ସୁଦାମ—ଗୁରୁ ଅମ୍ଭର-ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଲଗାସ ?

ଂସୁ ପୁ—ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଲଗାସ
କେତେ ତ କିଏ ଅଛି, ସବୁ ବେଶେ ।

ଉପସଙ୍ଗ ଗୀତ ୧ ।

୧ମ ପ୍ରଶ୍ନ—ହୁଏ ବେଳେ, ଦୁଃଖରେ ପଡ଼େ ଯେ,

—ପ୍ରାୟଶଃ ବେଳେ ଯାଏ—

ସ୍ବପ୍ନଦର୍ଶି ଯେ ପରଦାର ।

ଉତ୍ତର—ସଦୃଶ ତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତେ ତାହା ?

ପ୍ରକୃତେ ବୁଦ୍ଧେ ତାହା ଅସ୍ବପ୍ନ ପ୍ରକାର ?

୨ୟ ପ୍ରଶ୍ନ—ସଦୃଶ ପ୍ରକୃତେ ତାହା ତାହାକୁ,

—ବେଳେ ଯେଉଁ ଭୁଲେ ଯା ଦେଖି ଦେ,

—ତାହା ଯାଏ ପ୍ରକୃତେ ।

୩ୟ ପ୍ରଶ୍ନ—ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧେ ଯେଉଁ

ଭୁଲେ ଭୁଲେ ଦେଖେ ଯେ ଯାହା ଯାହା,

ଯାହାକୁ ଅସ୍ବପ୍ନ ଦର୍ଶି ଯେଉଁ

ତାହାକୁ ଯାହା ଯାହା,

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଉତ୍ତର—(ସଦୃଶ) ବୁଦ୍ଧେ ତାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ଯାହାକୁ ଯେଉଁ

ତେ ପଥ ଶାନ୍ତବତୀ ।
ତଏ ପଥ ଏ ସରଳେ ।
ତ ମନସେ ଶାନ୍ତ ଧ୍ୟାନେ ।
ତେମନ୍ତେ ରୁଦ୍ଧ ଏକ
ତାହୁଁରା ସୁଦ୍ଧ ମୋହର ?

(ପ୍ରତାପେ) ଶାନ୍ତ ଦେ ଶାନ୍ତ ଦେ,
ତେ ମୋତେ ଏ ସୁଦ୍ଧ ସୁଦ୍ଧ ମର୍ତ୍ତ,
ତଏ ପଥ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭେ ?
ତଥା ମୋତେ ସୁଦ୍ଧିତ ଦେ ସୁଦ୍ଧିତ ?

୧ମ ପୁ—ସୁଦ୍ଧିତ ମୋତେ ସୁଦ୍ଧିତ ଦେ ?

ସୁଦ୍ଧିତ—ସୁଦ୍ଧିତ ଦେ ଏ ସୁଦ୍ଧିତ ।

୨ର୍ଥ ପୁ—ସୁଦ୍ଧିତ ଦେ ?

ସୁଦ୍ଧିତ ସେ ପଥ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ,
ସୁଦ୍ଧିତ ସିଦ୍ଧିତ ଦେତେ ?
ଶାନ୍ତ ଦେ ନ ଦେତେ ସୁଦ୍ଧିତ ଦେତେ ?
ସୁଦ୍ଧିତ ନ ଦେତେ ଦେତେ ?
ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏ ଦେତେ ।

ସୁଦ୍ଧିତ—(କାନ୍ଦ) ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଦେ ମୋହ ସୁଦ୍ଧିତ ।

ତ ଦେତେ ଏ ସରଳେ ?
ତେ ଦେତେ ମୋହ ଦେତେ ।
ତେ ଦେତେ ଦେ ଦେ ଦେତେ ?
ସୁଦ୍ଧିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏ ଦେତେ ।

(ପ୍ରତାପେ) ଶାନ୍ତ ଦେ ସୁଦ୍ଧିତ ମୋହ ଦେତେ,
ସୁଦ୍ଧିତ ମୋହ ଦେତେ ସୁଦ୍ଧିତ ମୋହ ଦେତେ,

ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ମାଳିକ !

ହୃଦୟ ଲଗରେ ଘେନି ସୁଦେ ଶବ୍ଦ ବାଣୀ,
ତାହା ଯେ ଶବ୍ଦରୁ ବୁଦ୍ଧେ ଏ ଅଧୀନେ,
ଉଦ୍ଗୀତର ଘୋଷେ ସୁଁ ବାହାରେ ।

୧୫ ପ୍ର—ମୁଁ ତୁ ତୁ ଶ୍ରୀ-ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଲାଭି ଶୁଣି ?
ତୁ ଚିନ୍ତାରେ ଯେ ଯେ ଶୁଣିବ ?
ତମ୍ଭେ ଗର୍ବେ ଅନ୍ଧାରୁ ଲାଭିବ ।

୧୬ ପ୍ର—କିନ୍ତୁ ତାହା, ଲାଗେ ଯୁଁ ଚିନ୍ତା
ଦେଖି ଲାଭି ଲୋକ ମୋହରେ ।

୧୭ ପ୍ର—ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଲାଭୁ ଲାଭେ ଶବ୍ଦ,
ପିତା ମାତା ଲାଭେ ଲୋକାବଳୀ
ଗର୍ବେ ଗ୍ରାହ ଅଭିଜ୍ଞେ ଲାଭି,
ତୁମ୍ଭେ ପିତା ମାତା ଲାଭି
ଲାଭରେ ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ବେ ଲାଭି କରେ,
ତାହା ଶବ୍ଦ ପିତାଙ୍କର ଲାଭି ଲାଭି,
ତୁମ୍ଭେ ଲାଭି ଶବ୍ଦ ଲାଭି,
ତୁମ୍ଭେ ଲାଭି ଶବ୍ଦ ଲାଭି ଲାଭି,
ତୁମ୍ଭେ ଲାଭି ଶବ୍ଦ ଲାଭି ଲାଭି,
ତୁମ୍ଭେ ଲାଭି ଶବ୍ଦ ଲାଭି ଲାଭି ;
ତୁମ୍ଭେ ଲାଭି ଶବ୍ଦ ଲାଭି ଲାଭି ?

୧୮ ପ୍ର—କିନ୍ତୁ ତାହା, ଲାଭି ତ ଲାଭି ଶବ୍ଦ,
କିନ୍ତୁ ତାହା ଲାଭି ଲାଭି
ପିତାଙ୍କର ଲୋକାବଳୀ ଲାଭି ଲାଭି ଲାଭି ।

୧୯ ପ୍ର—ଶୁଣିଲାର୍ଥ ? ତ ଲାଭି ।

ଶୁଣିଲାର୍ଥ ଲାଭି ଲାଭି ଲାଭି

କୃଷ୍ଣାବତାର

ପ୍ରଭୁ ଶୁଭ ଚିତ୍ତ, ଶୁଭ ଶକ୍ତି ଶବ୍ଦ ଶକ୍ତି ।

ସୁଦାମା—(ସୁଦାମା) ମିତ୍ର ! ମୁଁ ମିତ୍ର ! ମୁଁ ମିତ୍ର !

ଏବେ ଏବେ ଏ ଦୁଃସ୍ଥିତି

ତୁ ଶୁଣିବ ବେଳେ ସତ୍ତ୍ୱ !

ନ ଦୁଃସ୍ଥିତି ଶେଷ,

ଦେଖିବ ଶେଷ ଏ ଶେଷ,

ଦେଖିବ ଦେଖିବ ଏବେ ଦେଖିବ ଦେଖିବ,

ଦେଖିବ ଦେଖିବ ଦେଖିବ ଦେଖିବ ଦେଖିବ ।

(ସୁଦାମା) ଶୁଣି ପଦ, ଶୁଣି ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ।

* ପ୍ରଥମ—ସୁଦାମା ଦେଖି ପାଞ୍ଚ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ।

* ଦ୍ୱିତୀୟ—ସୁଦାମା ଦେଖି ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ।

ସୁଦାମା—(ସୁଦାମା) ଦେଖି ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ,

ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ପଦ ।

Copyright © 2000

000 0 0000

COMPTON'S

ଭୁବନେଶ୍ୱର | ଡି/୧୭ ବେଞ୍ଚ ଟୋଲ ଫାଟ

ବେଢ଼ାଠି ଉଠଇଁ ଗୋ ଗଢ଼,

ଉତ୍କଳେ ବ୍ୟବସାୟ ଲୋକା ପ୍ରସିଦ୍ଧତା ।

(2012) 92 2050 206102

ଦେଖିଲେ ମୁଁ ଚାଲି ଗଲି ।

—(୫୭) ମୁଁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଥିବା ପ୍ରଥମ ଶାସକ ଥିବି ନାହିଁ:

ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି।

ବେଉଁସି, ଶୁଭ ଗାଥା ବୁଝ ।

(ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ)

କୋଷ ଦୁର୍ଗା—ପୂର୍ବଭାଗ

(602 1500)

ବେ—ବୁଝାନ୍ତୁ: ଘଟେନ ଫର୍ଷତ ୧-୮ (ହାଜରାହେନ ବେନୁ ବେନୁ)

ଉତ୍କଳ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଶାଳୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ସମିତିର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ।

ଆଜି ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଶୁଭେଶ୍ଵର ମହାଦେବଙ୍କ ଶ୍ରାଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବଡ଼ାଶଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ଦେବଶର୍ମା । କଟକଭାଗ, ଚେରାପାଟଣା

ସମ୍ପାଦକ, ଶିଳ୍ପୀ, ରଚନାବଳୀ ଆଦି ସ୍ୱାଧୀନ ଗୋଟିଏ

ମଫି ୧.୩୩ ୫୦୦୦୦- ୦.୦୦ ୦.୫ ୦.୦୦ ୧.୦୦

ସେକ୍ସୁଆଲ ଓରିଣ୍ଟେସନ୍ ଓ ଶରୀର, ମନ ଓ ଆତ୍ମ ପାଠ୍ୟ-୩

ଉତ୍କଳର ଗୀତ ।

ଆ—ଆଜେଣ୍ଡା ! ଉଡ଼ା ବା ବା ବା ବା, ଉଡ଼ା ବା ବା ବା
(ଡବି ଡବି)

ଡବ—ଉଡ଼ାପତର ଉଡ଼ୁଅ ଉଡ଼ୁଅ, ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ୁ
ଅତି ପ୍ରବଳତା ।

ଆ—(ଡବି ଡବି) ଉଡ଼ା ବା ବା, ଉଡ଼ା ବା ବା, ଉଡ଼ିଗଲା
ଢେର ଉଡ଼ି, ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିଗଲା, ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିଗଲା, ଉଡ଼ି
ପ୍ରବଳତା ପ୍ରବଳତା ; ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି (ଉଡ଼ିଗଲା
ପ୍ରବଳତା)

ଡବ—ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା—

ଆ—

ଗୀତ ।

ଉଡ଼ା ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି

ଡବ—ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ି ଉଡ଼ିଗଲା (ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା, ଉଡ଼ିଗଲା
ଢେର ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି)

ଉଡ଼ି—ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି (ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା)

ଉଡ଼ି—ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି (ଉଡ଼ିଗଲା ଉଡ଼ିଗଲା)

ଉତ୍କଳର ଶାନ୍ତି

ଅବିଭକ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତ,
 କେତେ ଭାବ ଯୁକ୍ତ,
 ଗାନ୍ଧୀ ଦେବ ଦେବ ଚେତନ ।
 • (ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକ)

୧ମ ସ୍କ—ସମସ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ, ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 (ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକ)

ଉତ୍କଳର ଶାନ୍ତି
 ଅବିଭକ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରୀ ।

ଉତ୍କଳ—ଅଗାଧ ଶ୍ରୀ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ । (୧ମ ପ୍ରକାଶକ)
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ । (୨ୟ ପ୍ରକାଶକ)
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 (ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକ)

ଉତ୍କଳ—ଅଗାଧ ଶ୍ରୀ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ।

କୌଶଲ୍ୟ ଚଉତି ।

ପୁଣି ଦେଶ ଗୁଣ ଅଛି,
 ପୁଣି ଦେଶ ମହତ୍ତ୍ୱର ଲୋକ ।
 ଯଦେ କାଳ ଧ୍ୟୁ ଲୋକାଦିଶ
 ଦେଶାନ୍ତରୁ ଅନ୍ତର୍ଗତେ ।

(ପ୍ରବଚନର ଶ୍ରାବଣ)

ସମାପ୍ତ—(ସଂକଳ୍ପ)

ଏ ଯେ କହୁ ଅଳ୍ପର ବ୍ୟାପାର ।
 ଶୁଣିବି ମା କାଳର ମୁଁ !
 କହଇ ମା ଶୁଣି ଏ ପ୍ରବଚନ ।
 କହା ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରର ଶାସ୍ତ୍ରାଦି ।
 କାହିଁ ଅଛି ପ୍ରବେଶିତ ।
 ସ୍ବତଃ ଶା କାଳର ସୂଚି ।
 ଶକ୍ତି ଲୋକ-ପଦ-ପଦ-କାଳ-କାଳ
 ଲୋକ-ପଦ-କାଳ-କାଳ କାଳ ।
 ଲୋ-ପଦର ଶାସ୍ତ୍ରାଦି ।
 ଏହା ଦେଶ ଦେଶ ଲୋକ ।

(ଧ୍ୟୁ ଲୋକାନ୍ତରରୁ ଶ୍ରବଣେ ଶ୍ରୀ
 ଲୋକାନ୍ତର ଏବଂ ପ୍ରବଚନରୁ
 ଶ୍ରାବଣ ।)

କାଳ ।

ଅଧିକାରୀ ଧ୍ୟୁ ଧ୍ୟୁର ନିକଟ
 ଦେଶୀୟ ଧ୍ୟୁ ଧ୍ୟୁ
 ଦେ ଦେଶ ଦେଶ ଦେ ଦେଶ ଦେଶ
 ଧ୍ୟୁ ଦେଶ ଦେଶ ଦେଶ

ସୂଚନାମା ଲେଖକ ।

୧୦—(୨୦୦)

ଭାବ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଭାବ ଅଛି !
ବଳେ ବଳେ ସମ୍ଭାବନା ରାଜ୍ୟ ।
ସୂଚନାମା ଲେଖକ ଅଛି !

୧୧ ଚନ୍ଦ୍ର—କାହିଁକି ଏକଦାକ୍ଷରୀର ନାମ ?
ଅକ୍ଷରୀ ଏକ ନାମ ?

• ଶବ୍ଦର ନାମ ନାହିଁ
ହୁଏ ହୁଏ କେବଳେ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ,
କି ତାହା ହେଉ ନାହିଁ
କେବଳେ ଶବ୍ଦର ନାମ ନାହିଁ ଏକଦାକ୍ଷରୀ ?

୧୨ ଚନ୍ଦ୍ର—କେ ଦେଖେ କେ ଶବ୍ଦର ନାମ ?
ଅକ୍ଷରୀ, ଅକ୍ଷରୀ
ଅକ୍ଷରୀ ଅକ୍ଷରୀ ହେ ।

୧୩ ଚନ୍ଦ୍ର—କା ନ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ
କେବଳେ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ
କେବଳେ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ ?

୧୪ ଚନ୍ଦ୍ର—କେବଳେ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ,
କା ନ ଦେଖେ କେବଳେ ଦେଖେ
କେବଳେ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ ?

୧୫ ଚନ୍ଦ୍ର—କା ନ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ,
କା ନ ଦେଖେ କା ନ ଦେଖେ,

କହନ୍ତି ଶୁଣ ।

ସବୁ ବ୍ୟୁତ—କହନ୍ତେ ତ କହୁନାହିଁ ।

କହୁନାହିଁ ତବ କହେ କହେ ?

(କହୁନାହିଁ କହେ କହେ, କହୁନାହିଁ
ତବ କହେ ଓ କହେ)

କହୁଥାଁ ଦୁଶିଏ—କହୁନାହିଁ କହ ।
(କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ)

କହ ।—

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ ।

(କହେ) କହେ କହ କହୁନାହିଁ

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ

କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ ।

କହେ କହେ କହେ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ ।

କହ—କହ । କହୁନାହିଁ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ କହୁନାହିଁ

କହେ କହେ କହେ

ଦେଇ ଏ ନିଜର ପ୍ରତି

ଦୀର୍ଘଦିନ ଏ ଦିନରେ ଶକ୍ତିକୁ ଏ ଚର୍ଚ୍ଚ ?

କିନ୍ତୁ ଦେଇ ପୂର୍ବ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦେଖ ଏ ମୋହର,

ଦେଖେ ତ ଅତି ପାତ୍ର

ତେଣୁ ମୋ କ୍ଷମା କର ?

ହା ପ୍ରାଣ—(ଅର୍ପଣପୂର୍ବକ ଭାବେ ଓ ଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ)

ତେ ପୂର୍ବର ଦୃଷ୍ଟି ମୋର ।

ଦୀର୍ଘଦିନ ଦେଖି ନେଇ ପ୍ରାଣ ଦେବତା ।

ତବୁ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ୍ରରେ ମୁଁ ଦିଏ ଅଭିଜ୍ଞାନ

ଦେଖାଇବି ନିଜର ସାତଜା ।

ଦୃଶ୍ୟର ତାଙ୍କୁ ନିଜପ୍ରାଣ,

ଦୃଶ୍ୟର ଅନ୍ତରାଳ ନିଜରେ !

ଦେ ପ୍ରାଣ ! କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ମୋ ଦେବତା,

ଦୃଷ୍ଟି ତହିଁ ଦେବ ଦେବ

ନିଜର ପ୍ରାଣ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣ ?

ପ୍ରତି ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଦିଶା ଦିଏ ଅଭିଜ୍ଞାନ

ତେଣୁ ତା ଦୃଷ୍ଟି ନିଜ,

ତେଣୁ ସବେତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ-ନିଜ ମୋ ଶକ୍ତି,

ଦେଖିବି ତମୁ ଅତି,

ପ୍ରାଣୀ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଅତି ଅଭିଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ଏକ,

ଅଭିଜ୍ଞାନେ ଲବ୍ଧ ନିଜ ଦେବ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ।

ଅନ୍ତର ! ତହିଁ ଅତି ଦେବତା ଦେବତା ତାଙ୍କୁ

ନିଜ ମୋର ଦେବତା ଅଭିଜ୍ଞାନ,

ଅଭିଜ୍ଞାନ ଅଭିଜ୍ଞାନ, ଅଭିଜ୍ଞାନ ଅଭିଜ୍ଞାନ (ଅଭିଜ୍ଞାନ ଅଭିଜ୍ଞାନ)

ବହୁମାଣୀ କବିତା ।

ଅନ୍ଧାରୀ ରୁ ଯାଉଥିବା,
 ଗାଁ ଦେଇ ଦୂରର ଗୋବିନ୍ଦ,
 ତୁ ଗୋ ଚନ୍ଦ୍ର ତୁ ଗୋବିନ୍ଦ
 ଏ ଦୁଇଟି କବିତା ଗୋବିନ୍ଦ
 କବି ଗୋ, ଗୋବିନ୍ଦ ରୁ, ଦେଇ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ,
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ ଏ ଦୁଇଟି
 ଦେଖା ଗୋ, ଗୋ ଗୋ ଦେବେ ।
 ଦେବ ଗୋବିନ୍ଦ, ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ—

(ଗାଉଁ ଓ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ)

ବାଣୀ—ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ,
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ।

(ଗାଉଁ ଗୋବିନ୍ଦ)

(ବହୁମାଣୀବଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଓ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ)

ବାଣୀ—(ଗୋବିନ୍ଦ)

ଗୋବିନ୍ଦ । ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ,
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ,
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ,
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ,

(ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ)

ବରମଣି ଗୀତ ।

ତଳାଇ ମତସ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଉପକ୍ରମେ
ତୋହୁହରେ ମହାଶୟ ମନର ଗୁମର,
ସଦାଶିବ ଶରଣା ଶ୍ରୀ ।

ତୋହୁହରେ ! ଶରୀର ଶରଣ ।

ତତଳ ମନ୍ତ୍ରଣ ! ଶରୀର ! ଶରୀର !

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ମନେ ତାହୁଁ ତା ରୁଚନା !

ଉଦ୍ଧୃତ—ପ୍ରାଣର ରକ୍ତକୁ,

ଶରୀର ! ଏ ମୋହର, ତାହା ମନ ମୋହର ଏ !

ତଏ ସେହି ଶରୀରକୁ

ତାହା ହୃଦୟକୁ ଏହି ଉଦ୍ଧୃତ ଅବନ ।

ତହୁଣ୍ଡି ତାହାହରଣ ଶୋଭାବର ଗର୍ଭେ

ଉଦ୍ଧୃତରେ ଏ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତତଳେ ଏକାକୀ ;

ତେଲେ ତୋହୁହରେ ପ୍ରାଣ,

ତତଳରେ ତତଳରେ ତେଜେ ଶିଖା ଶରୀର,

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀ ରୁଚିତର ସବୁ,

ଏତେ ସେଇ ପ୍ରାଣକୁ ତ ମିଶ୍ରାବର ।

ତା, ତହୁଁ ହୁଏ ପ୍ରାଣ ଏହି,

ତହୁଁରେ ସ୍ତ୍ରୀ

(ପ୍ରକାଶଣ) ହିନ୍ଦୁମନେ ! ଶରୀର ଶରୀର !

ତତଳରେ ତତଳରେ,

ଏ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରୁଚିତର ଶରୀର 'ହୁଣ୍ଡି,

ତତଳରେ ତତଳରେ ଶରୀରରେ ତତଳ ;

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀ, ରୁଚିତର,

ଗୋଦାବରୀ ତଥା ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଦକ୍ଷ ଦୁଃଖ,
 ତନ୍ତ୍ର ଓ ଶାନ୍ତିର ସେ ଭାବନା,
 ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୁଖାନ୍ତ ଯଥା ଶର୍ଯ୍ୟରେ,
 ଗଦ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟ ଓ ଶେଷ ଶେଷର ନରେ,
 କୁମ୍ଭର କୁମ୍ଭର ବଡ଼ ତାହା ଦେଖେଦେଖେ,
 ତଥାପି ତତ୍ତ୍ୱର ଓ ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି,
 ଦେଖେଦେଖେ ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି,
 ତାହା ଶାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତିର
 ତାହା ତାହା ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର,
 ଦେଖେଦେଖେ ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ।

ଯଦ୍—(କବି) ଶାନ୍ତି, ଦେଖେଦେଖେ ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତିର,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତିର
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତିର,
 ଦେଖେଦେଖେ, ଦେଖେଦେଖେ,
 ଦେଖେଦେଖେ ଦେଖେ ଦେଖେ ଦେଖେ,
 ଦେଖେଦେଖେ ଦେଖେଦେଖେ ଦେଖେ,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।

(କବି) ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ! ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି !
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣାବଳୀ-ଶତକ-୧

ଯେଉଁ ଶୁଣିବୁ ତମ ଅଞ୍ଜନ କୁଣ୍ଡଳ,
 ଗଦେଇ ମିତର ଏକଟି,
 ଲାଗେ ଶୁଣିବୁ ତମ—
 ଲଗାନ୍ତୁ ତମେ, ତମ୍ଭ, ଦୁଇଟି ଏ ଲାଗ
 ଦେବେଇ ଗାନ୍ତେ ତମ ହସ୍ତରେ ଯେବେ,
 ସଜାଉଣି ସବୁ ଏ ସୁନ୍ଦର,
 ତେ ଅଞ୍ଜନ କୁଣ୍ଡଳ ଏ ପ୍ରଭେ ?
 -କର୍ତ୍ତା କୁଣ୍ଡଳ ଦୁଇଟି ଯେବେ ଏକାବ ?
 ତେଣୁ ଲଗାଉଣି ସମସ୍ତେ ଏ ସୁନ୍ଦର,
 ଦୟାକୁଣ୍ଡଳ, ଦୟା ଏ ଗୁଣରେ ।

କୁଣ୍ଡଳ—ଦୁଇଟି ଯେଉଁ ଗୋଟି ଅଞ୍ଜନ ଏକାବୁ
 ଦେଖିବୁ ତମ ଦର୍ଶନେ,
 ତମ୍ଭ ଏକାବୁ ଶୁଣି, ତବେ ଲାଗେ,
 ତ ଦେଖି, ତବେ ଲାଗେ ସେ ଏକଟି,
 ତ ଅଞ୍ଜନ ଶୁଣି ତମ ଦେଖିବୁ ତମ୍ଭ,
 ତମ୍ଭ ଶୁଣି ତମେ ଗୋଟି ଗୋଟିଏ ଏକଟି
 ତ ଶୁଣି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଜନ ଯା ଏକ,
 ତମ୍ଭ ଦେଖି ଦୁଇଟି ଗୋଟିଏ ଶୁଣି,
 ସେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଖି ଗୋଟିଏ ଶୁଣି,
 ତମ୍ଭ ଶୁଣି ତମ୍ଭ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ,
 ତମ୍ଭ ଦେଖି ତମ୍ଭ ଏ ଦୁଇଟି,
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ,
 ଦୁଇଟି ଦେଖି ତମ୍ଭ ।

ରାଜ—ଜାଣିବୁ କି କିଏ ସେ ଜାଣିବା,
 ଓ ଜାଣେ ମୁଁ ତାହାକୁ ତ ଜାଣିବୁ ସେ ଜାଣେ;
 ବନ୍ଧୁ ଜାଣି ଜାଣେ ମୁଁ ଏବେ;
 ଜାଣେ ଜା ମୁଁ ସୁନାବୁ,
 ତାହା ଜା ମୁଁ ସୁନାବୁ,
 ବନ୍ଧୁ ଜାଣି ତାହାକୁ ଦୁଇବ,
 ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ତାହା ।

ସୁନା—ସୁନାବୁ ସୁନାବୁ ପୂର୍ବ ଏ ମନ୍ତ୍ରଣ,
 ସୁନାବୁ ଶାନ୍ତେ କାନ୍ତେ,
 ସୁନାବୁ ତୁମ ଜାଣିବାବେ,
 ଜେବେ ଜେବେ ତାହା ବର୍ତ୍ତନ,
 ତାହା ଜେବେ ତାହା ବର୍ତ୍ତ
 ଏ ତାହାବୁ ଜା ତାହା ଜାଣିବା ।

ରାଜ—ଜାଣିବୁ, ତାହା ଜାଣି ତାହା ଏବେ,
 ତାହାବୁ ଜେବେ ଜେବୁ ଏବେ
 ତାହାବୁ ଜାଣିବା ତାହାବୁ ଜାଣି,
 ତାହାବୁ ଜାଣିବା ତାହାବୁ,
 ତାହାବୁ ଜାଣିବା ତାହାବୁ
 ତାହାବୁ ଜାଣିବା ତାହାବୁ

ରାଜ—ତାହାବୁ, ତାହାବୁ, ତାହାବୁ,
 ତାହାବୁ ତାହାବୁ ତାହାବୁ ତାହାବୁ

ରାଜ—ତାହାବୁ, ତାହାବୁ, ତାହାବୁ,

ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ,
 ଦେବଦୁର୍ଗା ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ,
 ଦେବ ଦେବୀ ଦ୍ଵାରା ଦେବ ଦେବୀଙ୍କ
 ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ।
 ଦେବଦୁର୍ଗା, ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ

(ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ)

ସ୍ଵାମୀ—ସ୍ଵାମୀ ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ

(ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ)

(ସ୍ଵାମୀ) ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ,
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ,
 ଦେବଦୁର୍ଗା, ଦେବଦୁର୍ଗା ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ।

(ସ୍ଵାମୀ ସ୍ଵାମୀ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ)

ଦେବ ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ

ସ୍ଵାମୀ ସ୍ଵାମୀ ଦେବୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ)

(ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ)

ଦେବଦୁର୍ଗା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ

ଦେବଦୁର୍ଗା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ (ସ୍ଵାମୀ ସ୍ଵାମୀ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
 ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ)

ଦେବଦୁର୍ଗା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ

ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ

(ସ୍ଵାମୀନାମ ସମ୍ବନ୍ଧେ, ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ)

ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଦେବଦୁର୍ଗାଙ୍କ

ସ୍ଵାମୀ—ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ।

ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ

କୃଷକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ।

କେଉଁ କାଳରେ ଏ କୃଷକ !
 କେ କିଛି ? କେ କାଳେ ଜଳନ ?
 ତ ଏ ଏହି ବ୍ୟାଧିରୁ ତ !,
 ବ୍ୟାଧିରେ କୋଣିରୁ ପଳେ ବୁଝୁଛି,
 ବ୍ୟାଧିରୁ ମୁଁ କି ବ୍ୟୁତ୍ତ କରିବି ପ୍ରକୃତ—
 ଏହିପରି କାଳ କାଳରେ ତ ?
 ଏହିପରି ପଳେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକା ?
 ପାଦର ତଳେ ମନ
 କେବଳେ କେବଳେ ପଳେ ପଳେ ?
 ବ୍ୟାଧିରୁ ପଳେ, ପାଦ, କୃଷକ
 ବ୍ୟାଧିରେ କାଳେ,
 କେବଳେ କେବଳେ ପଳେ କେବଳେ ?
 କୃଷକର ପାଦରେ,
 କେବଳେ ପଳେ କାଳେ,
 କେବଳେ କୃଷକ ପଳେ କାଳେ ।

କୃଷକ—କେ କେବଳେ, କାଳେ କେ ପଳେ କାଳେ,
 କେବଳେ ମୁଁ କେବଳେ କାଳେ କିଲେ କେବଳେ ।

(କେ ପଳେ)

କୃଷକ—କେ କୃଷକ ପାଦ କେବଳେ,
 କୃଷକର ପଳେ କୃଷକ,
 କୃଷକରୁ କେବଳେ କୃଷକ କେବଳେ,
 କେବଳେ କେବଳେ କୃଷକ କେବଳେ କେବଳେ,
 କେବଳେ କେବଳେ କେବଳେ କେବଳେ କେବଳେ

ଉତ୍କଳୀ ଗୀତ

ବେନ ଏ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ, ଏ ବେନ, ଏ ହୁଅ—

ବନ ଭୂସାବଣୀ ବୁଦ୍ଧ,

ଏ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଧବେଦ

ପିତୃ ଶକ୍ତି ପାତ୍ର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

(ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପଦ୍ମରେ ସୁନାମ ବେନାପଦ ପଦ୍ମ)

ସୁଦା—ସୁଦା । ଏ ତ ଦେବ ।

ଉଠ ଦେବ, ଧର ଦେବ,

- ପଦାପଦ ବେନେ ବେନ ପଦାପଦ ବେନ ।

ବଦ୍—ପ୍ରାଣାତ୍ମା ! ପ୍ରାଣାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ଏ ବାଣୀକ,

ବେନା ପଦେ ନ ଦେବ ;

ଦେବ ବଦାବିନ ମୁ,

ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନେ ପଦ ଦେବ ବଦାବିନ

ବନ ବୁଦ୍ଧ ପଦେ ବଦାବିନ (ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ)

ବନପଦ ବନପଦ ବେନ ଦିବ୍ୟବେଦ,

ବେନ ପଦେ ଧର ବଦାବିନ ବେନ,

ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ପଦେ ବେନ (ବେନାପଦ ପଦାପଦ)

ଏ ବୁଦ୍ଧାପଦ ବୁଦ୍ଧାପଦ ବେନ ବଦାବିନ,

ବୁଦ୍ଧ ବେନେ ବଦାବିନ ପଦାପଦ ।

(ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନେ ପଦାପଦ)

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଭିନୟ ।

ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ—ବେଗୁରର ବନ୍ଦର ।

(ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦେ ସ୍ଵାଧୀନତାବଳୀ ପ୍ରଣାମ, ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ବନ୍ଦାବଳୀ
ପ୍ରବେଶ ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟର ପଥରଦ୍ଵାର)

ବନ୍ଦୁ—ଏହା ବନ୍ଦେ ବେଗୁର,

ଏହା ଲୋକ ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟ,

ଯେତେ ବେଳେ ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟ ଗଲେ ଲୋକେ

ଗଣିତର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧି ଏହି ।

(ହାଲୋଲୋ, ଦୃଶ୍ୟ—ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟ ଲୋକ, ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟ
ଲୋକର ଲୋକ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧାଳୟ)

ଲୋକ ଲୋକ ବେଳେ ପ୍ରବନ୍ଧି,

ବେଳେ, ପ୍ରବନ୍ଧି, ବେଳେ ବେଳେ ଏହି

ପ୍ରବନ୍ଧି ପ୍ରବନ୍ଧି ଲୋକ ।

ବନ୍ଦା—(ସଂକଳେ)

ପ୍ରବନ୍ଧି ! ପ୍ରବନ୍ଧି !

ଏ ଲୋକ ପ୍ରବନ୍ଧି ପ୍ରବନ୍ଧି ?

ବନ୍ଦା ଲୋକ ଏ ଲୋକ ଲୋକ !

ବେଳେ ଓ ଲୋକ ଲୋକ ?

ଲୋକ ଓ ଲୋକ ?

ପ୍ରବନ୍ଧି ଲୋକ ପ୍ରବନ୍ଧି,

ଲୋକ ଲୋକ ଲୋକ ।

ପ୍ରବନ୍ଧି ! ପ୍ରବନ୍ଧି ! ପ୍ରବନ୍ଧି !

• ଫେବୃ ୦୯/୦୧/୯୧ 4 ପୃଷ୍ଠା

0000-0000-0000-0000

ସଂକଳନ ଗଳ୍ପ

ମୁତ ଦେବ ଦୋଳ ତାଙ୍କୁ ଯାନ୍ତି ଏ ସୁଖେ
ପିତା ମାତା କୁତା ଅନ୍ଧ
ଦେବ ତ ତାଙ୍କୁ ଏବେ ଦେଖିବୁ ତଥା ।
ମୁତ ଅର୍ଥ ଦେଖିବୁ ବନ୍ଧି ତେ ବନ୍ଧେ
ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଏ ମୁତ ବନ୍ଧୁକୁ,
ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଁ ପିତାଙ୍କର ।

ସଦା—(କବିପୁତ୍ର)

ପ୍ରାଣେ ଦେବା କୁମ୍ଭେ,
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମୁଦତ ତେ ବନ୍ଧିବୁ ପ୍ରଭୁ,
ତୁମ୍ଭ କୁମ୍ଭେ କବିଟି ମାନସ,
ଦେବ, ଦାନବ, ସଦା ଜଗତାଣି,
ଜଗତେ ଏ କୁମ୍ଭେ କବିଟି ଦର୍ଶନ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୋଳଅନ୍ଧ ମାନସ ଦୁଃଖେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୋଳାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟାଣି ;
ସମ୍ଭବ, ଅଶ୍ୱଳ ମୁଁ, ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ,
କୁମ୍ଭେ, ପାପିଣୀ, ପାପ
ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଁ କେ ମହାପାପି,
ଦୋଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁଁ ତେ ଅବଶିଷ୍ଟେ,
କୁମ୍ଭେ ମୁଁ ଦୋଷାବଳତ,
ପ୍ରାଣେ, ଦାସ, ଦାସକୃତ,
ଅବଶିଷ୍ଟ ସମା ସୁଖେ ଏ କୁମ୍ଭେ ଅବଶିଷ୍ଟେ ।

କବି—ମୁଁ ମୁଁ କବି ଅବଶିଷ୍ଟ,

ତେ ଦାସୀ ମୁଁ ଏ ଅବଶିଷ୍ଟ,

ଦାସୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ତେ ଅବଶିଷ୍ଟେ ।

ସୁଧା—ଅଗାଧେ, ବଡ଼ ଅଗାଧେ ମୁହଁ ।

ରାଜ—ଅଗାଧେ ! ଅଗାଧେନେ ନ ଦେବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ,
 ଚିନ୍ତାବଦ୍ଧ ଚିନ୍ତା ଗୋପାଳେ ;
 ଯେ ଶକ୍ତେ ଶକ୍ତ ହୁଏ ଶାନ୍ତରେ ଚକ୍ରତ ;
 ସେ ଶାନ୍ତରେ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦେ
 ବ୍ୟାଘ୍ରରେ ବ୍ୟାଘ୍ର କେବଳ ସୁଖଦୀ ମୋଡ଼େ ;
 ବ୍ୟାଘ୍ରୀ ଚକ୍ର ଶାନ୍ତ ଗୋପାଳ ଗୋପାଳ
 ଦୋଷପଟ୍ଟ ଶାନ୍ତ ସେ ଦୋଷପଟ୍ଟ ।
 ଶାନ୍ତେ ମି ଶାନ୍ତଶାନ୍ତୀ,
 ଶାନ୍ତଶାନ୍ତୀ ଚକ୍ର ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ
 ଦେ ଶାନ୍ତ ବ୍ୟାଘ୍ର ଦେ ।
 ସେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତେ ।
 ଦେବ, ଏହି ଶାନ୍ତଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଦେ ଦେ ।

ସୁଧା—ବଡ଼ ଶାନ୍ତ । ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତରେ ।

(ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ)

ଶାନ୍ତ ବଡ଼ ! ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ।

ରାଜ—ଶାନ୍ତ, ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,

• ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ।
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ।

(ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ)

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଭାଗ—ଲୋକେଶ୍ଵର ପୂଜ୍ୟ ସଙ୍ଗେ

(ଲୋକେଶ୍ଵର, ସ୍ଵର୍ଗେ ଓ ଶ୍ରୀ ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ)

ଲୋକ—ବାବା ଲୋକ ! ମା ଯୋଗ !

କେମାଳ ! କହୁଅଛ !

କହୁଅଛ ! କହୁଅଛ !

ତାହେଲେ ମୋ ପୁରୁଷାତ୍ମ !

ଭାବା ଲୋକ ! ଧନ ଲୋକ ! ତବ ଲୋକେ !

ତେବେ ଯଦି ଲୋକେ କହୁଅଛୁକା !

ତବ ଲୋକ ! ମୋ ଅନ୍ତରାତ୍ମ !

ତାହେଲେ ମହତତ୍ତ୍ଵ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖେ !

ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ (ସେବେ)

ପ୍ରଶ୍ନ—କହୁଅଛ ! କହୁଅଛ ! ଲୋକେ

ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ (ସେବେ)

ତାହେଲେ କହୁଅଛୁକା ଲୋକ !

ଲୋକେ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ

କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ (ସେବେ)

ଲୋକ—କହୁଅଛୁ ଦୃଶ୍ୟ ଶିଖା ମାତାୟ କୁ ଧନ !

ଲୋକେ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ !

ଲୋକେ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ,

ଲୋକେ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ,

କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ !

କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ !

କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ କହୁଅଛୁ !

ପ୍ରାୟଶଃ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଥରର ଗୋଡ଼ି,
 କାହିଁ ଗଲୁ ? କାହିଁ ଗଲୁ ? କେଁ କେଁ କେଁ କେଁ (ବେଗର)
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—ପିତା ଓ ପିତାମହ, ପିତାମହ,
 ତ ଦେବ କାହ୍ନୁର ଦୁଆ ?
 ଦୁଇଟି ଗୋରୁ ଚାଲୁଥିଲେ
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ।

ଗୋ—(ଗୋରୁ)

ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ।
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ।
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ !
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,

ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ, ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ?
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ,
 ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ଗୋରୁ ।

ବେଘାରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ବେଘାରି—କାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶୁଭକ୍ଷଣେ,
 ଶୁଭ ଶୁଭେ ମିଳିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

(ଶୁଭକ୍ଷଣେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶୁଭକ୍ଷଣେ)

ବେଘାରିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ବେଘାରିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶୁଭକ୍ଷଣ—କହ, କହ, କହ କହ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶୁଭକ୍ଷଣ—କହ, କହ କହ କହ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶୁଭକ୍ଷଣ—କହ, କହ କହ କହ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶୁଭକ୍ଷଣ—କହ, କହ କହ କହ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

CONTACT INFO

[illegible]

99-100 99 6963

● ୧୯୯୭-୯୮ ବର୍ଷ ପାଇଁ

ପ୍ରତିଦିନ ସେବାରେ ଉପାୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ।

ମାତୃତ୍ବ ଦେଇ ଯିବେ ଯାହାକୁ,

800.854.8774 800.854.8774 800.854.8774

ଶିଳ୍ପୀ—ନିଜର ବାସନାରେ,

ନିଜର ପାତ୍ର ଗଢ଼ିବୁ;

କିନ୍ତୁ ଶିଳ୍ପୀର ହାତେ

ବେଶିଥିବା ସ୍ଵପ୍ନର ଏ ପରୁ

(ନିଜର ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ଭବ ଓ ଅସମ୍ଭବ)

କି ନିଜର, ବେଶିଥିବା ଗର୍ବ କହୁ ?

ଶିଳ୍ପୀ—ବେଶିଥିବା ସ୍ଵପ୍ନର ପାତ୍ର ଗଢ଼ିବା ଦୂର,

ସମ୍ଭବତଃ ଅସମ୍ଭବ ସେ ବଳେ,

କାହିଁ କେଜା ବଳ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ଅସମ୍ଭବ,

କିନ୍ତୁ କେଜା କିଛି

ନିଜର ନିଜର ପାତ୍ର ଗଢ଼ିବା,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି ନିଜର,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି ନିଜର ବେଶି,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି ନିଜର କେଜାକିଛି କେଜାକିଛି

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି

ଶିଳ୍ପୀ—ସ୍ଵପ୍ନର ପାତ୍ର,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି,

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି

କିନ୍ତୁ କିଛି କିଛି କିଛି

ପ୍ରଥମ ଅଂଶ

ଲୋ, ଦିନ ପରଦିନ ଓ ମିଳିବ ତାହା,
କାନ୍ଦୁ ବସୁ ଓ କେବେ ଆସିବ ତାହା ।

ସେ ପୁଅ—ପିତା ! ତୁମ୍ଭେ କିନ୍ତୁ ତାକୁ
ଜଳନ ! ତା ଧୂଆଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭେ,
ତଳ ତଳେ ପିତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରା
ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବେ ଦେଖି ପିତାଙ୍କ

(ଆଗାମୀ ସମ୍ଭାଷଣର ଶୁଭ ଆରମ୍ଭ)

ପ୍ରଥମ—ପାତା ! କିଛି ମୋତେ ।

କେତେ ଆଉ ଆସିବ ମୁଁ ନେଇ ବସି ବସି
(କେବଳ) ହେଁ ହେଁ ଇନ୍ଦ୍ରମାଳା କୁଦନ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗୁ
(କେବଳ ଯୋଗୁ, କେବଳ ଯୋଗୁ ଓ କେବଳ
କେବଳ ଯୋଗୁ ଓ କେବଳ ଯୋଗୁ)

ଦ୍ଵିତୀ—(କେବଳ)

ହେଁ ହେଁ ମୋତେ ଆଉ କିଛି ଶୁଣିବି କେବଳ ହେଁ ହେଁ
ହେଁ ହେଁ କେବଳ କିଛି ଶୁଣିବି କେବଳ ହେଁ ହେଁ
ହେଁ ହେଁ ଆଜି ମୋର ସବୁ ମନେ କେବଳ ହେଁ ହେଁ
ହେଁ ହେଁ କେବଳ କିଛି ଶୁଣିବି କେବଳ ହେଁ ହେଁ

(ଆଜି ମୁଁ କେବଳ ଆଜି କିଛି ଶୁଣିବି କେବଳ ହେଁ ହେଁ, ଆ-
ଜି କିଛି)

(ସ୍ଵାମୀ କେବଳ କେବଳ)

କାନ୍ଦ

କାନ୍ଦ କେବଳ କାନ୍ଦ କେବଳ କେବଳ

କାନ୍ଦ କେବଳ କାନ୍ଦ କେବଳ କେବଳ

ଉପସଂହାର !

ସ୍ତ୍ରୀ—ତଳ ଦେଇ ଦେବ ସ୍ତ୍ରୀ
 ସୁଖରୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଲି ;
 ତଳୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ ! ଦୋଷୀ ଦେଲେ !
 ତୁମ୍ଭେ ଦୁଆ ଶୁଣିଲୁ ବନ୍ଦୀ ;
 ତ ଶୁଣି ତ ମୋ ଆଶା
 ଏ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଦେଲେ ଶାନ୍ତି,
 ତ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ ଆସି ଏ ଦୋଷୀ ବନ୍ଦୀ ।

ସ୍ତ୍ରୀ—ପ୍ରାଣରାଜ
 ତଳରୁ ଶୋଇଲୁ ଏ ତଳୁ ବୁଲୁ ।
 ତଳୁ ଶୁଣି ତଳୁ ଦେଖି,
 ବୁଲୁଛୁ ତଳୁ ଶୁଣି ଏ ବୁଲୁ ଶୋଇ ।

ସ୍ତ୍ରୀ—(ଓହ୍ଲ ଶାନ୍ତ)
 ଆଜି ! ପ୍ରାଣରାଜ ।
 ଆଜିରୁ ଶୁଣି ତଳୁ ଶୁଣି ।
 ବନ୍ଦୀରେ ଏ ଦୋଷୀ,
 ବନ୍ଦୀରେ ପ୍ରାଣ ଶୁଣି,
 ବୁଲୁଛୁ ତ ଶୁଣି ତଳୁ ଶୁଣି ଦେଖି ।

ସ୍ତ୍ରୀ—ତଳ ଶାନ୍ତ ଶୁଣି ଏ ଶୁଣି ;
 ଶୁଣି ତଳୁ ଶୋଇ
 ଏ ତଳରେ ଏ ଶୁଣି,
 ଏ ଦୋଷୀରୁ ଶୁଣି ତଳୁ ଶୁଣି,
 ଦୁଷ୍ଟରେ ଶୁଣି ତଳୁ,
 ଶୁଣି ତଳୁ ଦେଖି,
 ଏ ଦୋଷୀରୁ ଶୁଣି ତଳୁ ଶୁଣି ।

ସଦା—ତୋ ପରି ହେଉ ଶତଶତ,

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ତମ ଦେବ ଜଗଜ୍ଜନ ।

ଯେବେ ଯେବେ ସ୍ବର୍ଗକୁ ଉଡ଼େ ଦେଉଳରେ,

ମୁଁ ମୁଁ ହସିବି,

ହସିବି ହସିବି ଏହି,

ଭିତ୍ତି ନ ଭିତ୍ତି କେହି

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରେ ଉପରେ,

ନ ଦେଖି ଗାନ୍ଧୀ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି,

ଉଡ଼ିବି ଉଡ଼ିବି ଗୋଟିଏ ଶତାବ୍ଦୀରେ,

ଉଡ଼ିବି ଏ ପ୍ରାଣେ ଉଡ଼ିବି ଉଡ଼ିବି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି ।

ସଦା—ତୋ ପରି ଶତଶତ ?

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି ।

ସଦା—ତୋ ପରି ଶତଶତ ?

ଫୁଲରେ ଫୁଲରେ ଯାଆନ୍ତି ଯାଆନ୍ତି,

ବସନ୍ତ ଶର୍ମାଙ୍କ ଗ୍ୟାଗ୍ସ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ,
 ଲଳିତାଙ୍କେ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ତର ପରାନ୍ତର ପ୍ରାଣ ;
 ଦେଖିଲେ କହୁଥାନ୍ତା ! ତାହା ଯେନା ଏ ପ୍ରାଣେ
 ନିଜର ଚିତ୍ତେ ଝୁଲି ;
 ଘରଟି ତାହାଙ୍କ ଚିତ୍ତେ ଝୁଲି ।

ଭଦ୍ର—ପ୍ରାଣନାଥ ! ତ ଭାବେ ତେ ଭାବନା,
 ଏ ଶ୍ରୀମାତା ଦୋହେ କରଦାୟ,
 ଅବସରାଳୟ ଯୋଗୀ
 ପରଦା ଡାକିଲୁବୁଦ୍ଧ,
 ସବୁର ଗୋପନ ଗୋପ
 ଶିଳା ପ୍ରଭାବତା ଏ ଭାବନା,
 ଏକାକି ଦାନରେ ଦାନ ଦେବେ ବେଳ,
 ସବୁର ଗୋପନ ଦେବେ ଧନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣବଳେ
 ଭଦ୍ରଭୂଷଣ ସୁଦାସ ଶୋଭା ଦାନ ଦାନ

କାହା—ଏ ଦେଖନ୍ତୁ କିଆଁ ଖସି !
କାହା କୁହେ ଦବ ଅନ୍ତଃସ୍ତବେ,
ଏ ମହଲ ବହୁମତ ଚାହିଁ ବେତେବେତେ
ଦବ ଦେଖି ସୁଦେ ମୁଁ ବୋଲୁବ ।

ଶୁଦ୍ଧ—ଏ ପିତାଙ୍କ କବଚ ଦୁଇଟି
 ଉପର ଉପର ଦିଅ,
 ଶୁଦ୍ଧ ସେ ସବୁ ତାହା ? ଶୁଦ୍ଧ ଦେବେ—
 ଶାଳାଦୁଇଟିରେ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଦେବେ,
 ଶୁଦ୍ଧ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ,
 ଶୁଦ୍ଧ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ

ଚନ୍ଦ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଶେଷେ ସଜମୁଦା,
 ମୁକୁନ୍ଦଲେ ତଳେ ଏକ ପ୍ରଭା ଶୋକେ ତାଙ୍କ,
 ଅଳ୍ପ ସ୍ବପ୍ନ, ବର୍ଷ ଦୁଇ ହେବ ମହ,
 ଅସିଦ୍ଧରେ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଚଳେ ସେ ବଳ୍ୟାକୁ,
 ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭେ ଚର୍ଚ୍ଚି ;
 ନିଜ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ମୁଖ ଅଳ୍ପ ସହ ସେ କହାଟି
 ସେଇ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଶାର ପରିରେ ବାଳକେ,
 ନିଜା ବଳ୍ୟା ସମ ବାଳୁ ପାଳିଲେ ଅବଶେ,
 ପିତାମହେ କେତା ପତ୍ନୀ ମୁଖରେ ସହ,
 ପିତାମହେ ମହାଶୟା, ପଦ୍ମାବତୀ ଶୟନ ।
 ନାମାବଧି ପଦ୍ମାବତୀ ଶୟନେ
 ବାଳୁ ବହନ ଶୟନେ
 ପ୍ରାଣିକାମେ ପ୍ରାଣିକାମେ କେଇ କେବଳେ,
 ମୁଖରେ ଶୟନେ ଅଶ୍ରୁରେ ଶୟନେ ;
 ଅଳ୍ପରେ ପାଳିଲେ ତେଜ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ
 ତେଜ ତେଜ ବାଳକାଟି
 କେଇ ବାଳୁ ପିତା ପଦ୍ମାବତୀ ।
 ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପଦ୍ମାବତୀ ପ୍ରଭେ ନିଜ ଶାଳ,
 ସଦାବତୀ, ନିଜାବତୀ ;
 କେଉଁ କେଉଁ ଅଳ୍ପରେ ପାଳି ମନେ ସଦେ
 ଶେଷେ ସେ ଏକ ଦେବେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 ଇ ତାହେ ମୁଁ ସେ ପଦ୍ମାବତୀ,
 ସେ କୁଳେ ଶୟନେ ନାମ ।
 ପଦ୍ମାବତୀ ପ୍ରଭେ ସେ ପଦ୍ମାବତୀ

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୀତ

ଏତକକାଳ ଚିନ୍ତାକାଳ ସେହିଭଳି ଅସହ,
କାଳ ସବୁ କେତେ କେଁ ଅଗ୍ନି ;
ଅନ୍ଧାର ସେହି ଭଙ୍ଗୀ,
ସଂସାର ସାରଣ ଦ୍ଵାର ଏହି ଏ ଭାଗୀ ।

ସ୍ତବ—(ସ୍ତବ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଏ ଭାଗୀ ।

ଏ ଭାଗୀ ନିଜକୁ ବାନ୍ଧିବା !

(ପ୍ରକାଶନ) ଦେବା କୁଳେ, ବାସ୍ତବରେ ଦେବା କୁଳେ
ଏ ପଥର କୋଣେ ବର ପଦ ପ୍ରାଣେ ଭର ।

ସ୍ତବ—ସମାପନ କରାଯାଇଛି ।

ସମାପନେ ଶ୍ରୀମତୀ ଏ ଭାଗୀ ।

ଏ ପଥର କୁଳେ ଏ ପଥର ।

କୋଣରେ ପଥରକୁ ଦେବା ଭାଗୀ,

ଅସ, ବର, ଦୁଃଖ ଶାନ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଭାଗୀ,

କୋଣରେ ବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଏହି କୁଳେ ।

(ସମାପନେ କରାଯାଇଛି)

(ପ୍ରକାଶନ)

ତୋଷ ପରମସ୍ତୁ ।

ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ—ପଶ୍ଚିମ୍ନାମ

(ତେଜେ ଶୋଭାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଏକଦର୍ଶନ ଗୁମାସ୍ତ)

ଗୀତ

ଆଉ ଯେ ଦେହ ବଡ଼ ଲବ ଯେ
ବଡ଼ ଲବ ଦେହ ଦୁଃଖ ଲବ
ଆଉ ତେ ଶେଷ ଆକାଶ
ସମ୍ଭବରେ ମୁଣି ସୁଖଦେବ ।
ବଡ଼ ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖ ତେ
ହେଲା ଅଳ୍ପ ସବୁ ଅଳ୍ପ
ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯୋଗ ଅଳ୍ପାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ତେଜେ ବା ବୁଦ୍ଧ ଲବ ସମସ୍ତ
ଦେବଦେବ ଯେଉଁ ଲବ ବାହା
ବଡ଼ଦେବେ ଯୋ ବାହା ବଡ଼େ
କେ ବଡ଼ ଆଦେଶେ ବଳ ଲୁଗାଶୁଣି
ସୁଖକୁ ଅଳ୍ପ ଶୁଣିବ ।

ଯୋଗୀ—ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ତେଜେ ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ।

ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯେ; ହେଲା, ସବୁ, ତିନି, ଦୁଃଖ, ଲବ ଦେହ
ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ । (ତେଜେ ଶୋଭାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁମାସ୍ତ)

ଯୋଗୀ—ନାହିଁ ବଡ଼ ଅଳ୍ପ, ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ । ଅଳ୍ପଦେବ ଦେହ
(ତେଜେ ଶୋଭାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁମାସ୍ତ)

ଯୋଗୀ—ତେ ଯୋଗୀ ଅଳ୍ପ, ଅଳ୍ପଦେବ ନୁହେଁ ? ଅଳ୍ପଦେବ ବଡ଼
ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ? ଅଳ୍ପଦେବ ଦେହେ ଦେହ ଆଉ

ମାତା :- କାହିଁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା, କିପରି ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି
 ବୁଝି, କିଏ ତାହା ବୋଲି କାହିଁ, ମୁଁ ବୁଝୁନାହିଁ
 ମାତାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଶୋଷା କରନ୍ତି । କି ଯେଉଁ
 ମାତାଙ୍କ ଅନୁପ୍ରାଣ ଯାଏ ।

ଯୋଗ—କେ କହୁ ନେ, ଘରଘର ଗାଉଡ଼େ, ବାଘର ବଡ଼ ଝୁଲି
ସେଇ ଘର ।

(କଟକ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତି)

୨୬ ଦେ—ମାଉସୀ ! ଅଇଁଠା ? ଯେ କି ମାଉସୀ ଗୋଲ ଦେ
ଦେଇ ପାଇବୁ—ତେ ଫେର ଏକଟ ଅଗିଲା—
ଉଁ—ହଁ—ହଁ ମୁଁ ବାଧା ଉଠେଇ ନେଇ ଯିବି, ତୁ
କେତେ ଲାଜ ଖାଇବ, ଅଗି ବେରିକିବା ଦର ? ବରା
ଦର ?

ଜିଜ୍ଞାସା—କାହିଁ ସବୁ ବସ୍ତୁ (ବ୍ୟାବସାୟିକ) ଦେଖ, ସ୍ୱାଦିତ୍ୱ ଲାଭ
 ତ ଦେଲେ ଲାଭିଥାଏ, ତାହାଙ୍କର ତାହା ପଦ୍ମାସ ବସ୍ତୁ ।

(ପ୍ରଥମ ପଦ ପଢ଼ାଉ ଶୁଭେଚ୍ଛା)

ସ୍ୱ. ରମ—ମାଲିନୀ ହେଲା ଧର୍ମରୁ ? ବେନିକରା ହେଲା ?

ସୋମା— ହେନା ! ପକ୍ଷ ହେନା, ନେ, ହେନା ନେ, ଗିଅ ନେ,
କହ ନୁ ନେ । (୦୨: ୫୫ ପରୀକ୍ଷା ସମାପ୍ତ)

(ପଞ୍ଚମ ଶ୍ଳୋକ ପଢ଼ନ୍ତୁ)

୪୧୧ ବନ — ପିତା, ଦେବତାଙ୍କ ଶେଷ ପଦ ।

କୋଷ—କେମିତି ? ବାସନ୍ତୀ ? ବିଚଳ ? ଯା ଶୁଣ । ଦେଖ
(୨୦ ବା ୨୧) ବାସନ୍ତୀଙ୍କର ବାବୁଙ୍କ ଦୋଷ
କି କାହିଁ ? ବାବୁ ? ସ୍ବପ୍ନା, ବାସନ୍ତୀଙ୍କ ବାବୁ
କିପରି ସେ ଯାଏ କୁହନ୍ତୁ ମୁଁ ମୁଁ
କେତେକି କେତେକି

ଅର୍ଥ ରମ—ହଜାର (କୋପାଳିଣୀ ପୁର ଜଣେ କବିତ୍ର ।)

ଅରୁ ରମ—କଳ୍ୟାଣୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରାଣରୁ ପ୍ରଜାପତି କବର ତଳ
ଉଠିବରୁ ?

କୋପା—ସୁଲେ ହୁଏ କୋଉଠକୁ ଖଜୁରୁ ସିଦ୍ଧାକୁ ନାହିଁ
ଖାଇଲେ ପରୁ ସିଦ୍ଧାପାତ୍ର, ତତ୍ତ୍ୱପାତ୍ର ସୁଦା କୁଅଠକୁ
ପ୍ରାଣେ ପାଇବେ ବୋଲି କଥା ବଦ ।

ଅରୁ ରମ—କେମିତି ପାଇଲେ ? କଣ ଶୁଣିବରୁ ? କୁଅଠକୁ
କେଉଁଠି ବଢ଼େ ପଡ଼ିବର ?

କୋପା—କଥାକୁ ପଢ଼ିବ କେଉଁଠି—ଆଜ୍ଞା କୋଉ କେଉଁ
ପଢ଼ି—ବୋଲି କେଉଁଠି ପରୁ ବୋଲି ପାଆନ୍ତି
ପାଇରୁ ବୋଲି ଏହି କଥାବଦ ।

ଅରୁ ରମ—କୁଅଠକୁ କଣ ନିଜେ ଶୁଣି କେଣ କେଉଁଠି
କେଉଁଠି ବୋଲି ପାଇବେ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ କୁଅଠକୁ
କେଉଁଠି କାଳ—ପ୍ରାଣେ କଣ ପ୍ରାଣେ କୋପା—
ପ୍ରାଣେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କେଉଁଠି ପ୍ରାଣେ—ପ୍ରାଣେ କଣ କେଉଁଠି କୋପା—
କେଉଁଠି—କାଳ କୁଅଠକୁ କେଉଁଠି କାଳକୁ ପ୍ରାଣେ ।

କୋପା—ସୁଦା କୋପା କଣ ? କୋପା କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ! କ
କୋପା—

ଅରୁ ରମ—କଥା ବଦ କୋପା କଥା କେଉଁଠି ପାତ୍ର କଥାବଦ
କଥାବଦ ।

ଅର୍ଥ ରମ—କଥା ବଦ କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି
କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି ।

କୋପା—କଥାବଦ ! କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି କେଉଁଠି
କଥା ବଦ କଥା ।

ଉତ୍କଳର ଇତିହାସ ।

ଉତ୍କଳର ଇତିହାସ । ଉକ୍ତ ଶେଷ ଉପାଦେୟ
ସେ ଏଠି ଲେଖା ହେବେ ।

ଉକ୍ତ ରାମ—ହଁ ଉପାଦେୟ ବହୁଳ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ
ଦେଶ ନ ଥିବ ତ ? ସେ ଲୋକ ଶୁଣି ଦେଖିବା
ବନ୍ଧୁ ବଦଳାନ୍ତି ଅନ୍ତର କୁ ଯାନ୍ତି ଏହି ଏହି
କରିବୁ ।

ଉକ୍ତା—ଦେଖାଯିବ ସେ ଶୁଣି ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ?

ଉକ୍ତ ରାମ—ଉତ୍କଳର (ଉତ୍କଳର ଇତିହାସ)

ଉକ୍ତ ରାମ—ଏହି ଦେଖିବା ଦେଖିବା, ଉକ୍ତ ରାମ ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ?

ଉକ୍ତ ରାମ—ଦେଖିବା ଏହି ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ନା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା । ଦେଖିବା ଦେଖିବା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ଦେଖିବା ।

ଉକ୍ତା—ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ
ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ
ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ ।

ଉକ୍ତ ରାମ—ଉକ୍ତ ରାମ ଉକ୍ତ ରାମ ଦେଖିବା ।

ଉକ୍ତା—ଉକ୍ତ ରାମ ? ଉକ୍ତ ରାମ (ଉକ୍ତ ରାମ ଉକ୍ତ ରାମ
ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ)

ଉକ୍ତ ରାମ—ଉକ୍ତ ରାମ । ଉକ୍ତ ରାମ ଉକ୍ତ ରାମ ଉକ୍ତ ରାମ
ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ
ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ, ଉକ୍ତ ରାମ ।

ଉତ୍କଳର ଚିନ୍ତନ ।

ସ୍ୱା ପ୍ର—ଦେଖିଲେ ସ୍ୱା—କାହା । ଦେଖିବେ ତୁ
 ଶୁଣାବେ । ସେ ଗଜାବେ ତଳେ ଗଜାବେ ।
 ଉତ୍କଳରେ ପିଣ୍ଡାକୁ ଏକା ଚିତ୍ତରେ ପଲ୍ଲବ
 ପାରିବେ ।

(ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁ ଗ୍ରନ୍ଥ) ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ—ନଗରର ଏକତା

(ଦୁଇଜଣ ପ୍ରହରୀଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକ ଦୂରର ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ, ଦୁଇ ଜଣ
 ପ୍ରହରୀ ଦୂରରେ ଯାଏଁ ଓ ଏକଜଣ ପ୍ରହରୀ ପ୍ରବେଶ)

ମନ ପ୍ରହ—ବହୁତ ଏକ ଦେ, ତାମରେତୋକା ସାବୁରେ ଚକ୍ର
 ସ୍ୱରାୟ ସୋ ଦେ ।

ମନ ପ୍ରହ—ବହୁତ ବଡ଼ା ବହୁତ ; ତାମରେତୋକା ଏକତା ପ୍ରବେଶ
 ବହୁ ଉତ୍କଳ ଗିରୀ ।

ମନ ପ୍ରହ—(ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖି) ବହୁତ ! ବହୁତ ! ତାମରେତୋକା
 ତୋକା ବହୁତ, ଦୋ ପ୍ରବେଶ ଦେଖିବେ—କା
 ତା ବହୁତା, ମେର ବାବୁବହୁ—

ମନ ପ୍ରହ—ବହୁତ ମେର ବାବୁବହୁ—

ମନ—କହ ମେରେ ସିତ ମୁଁ ବହୁତ,
 ବହୁତରେ ମୋ ବାବୁବହୁତ ଏକତା,
 ପାରିବେ ପାରିବେ ବହୁ !

ମନ—ମୋରେ ପ୍ରବେଶରେ ବହୁ ବାବୁବହୁ ?

ମନ—(କହ)

ବହୁ ଏକ ! ବହୁତ ମେର ବହୁତ,
 ବହୁତରେ ମୋ ବାବୁବହୁତ ଏକତା,
 ପାରିବେ ପାରିବେ ବହୁ !

ଉତ୍କଳର ଗୀତ ।

(ସଦାଶିବ) ତେ କୁହେ ? ତଦା ପଦ୍ମବତୀ ତଦ ?

ତ ମାନସେ ଅନନ୍ତ ଏ ଦେହେ ?

୨ୟ ପଦ—ହୃଦୟ ଦ୍ଵାର ଦେବ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପ୍ରଭା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ହୃଦୟେ
ପାର୍ବତୀ ଲେଖନେ ମନେ, ଶୁଣିବେ ଦ୍ଵାରଦେବତା
ଆଦେଶ ଦିଏ ବନ୍ଦା ଦ୍ଵାରୀର ହୃଦୟେ ।

୩ୟ ପଦ—ହୃଦୟ ଲେଖି ଅନନ୍ତ ଦେବ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପଦ୍ମବତୀ
ପଦ୍ମବତୀ ଶୋଭା ।

ସଦା—ତଦା ପଦ୍ମବତୀ ତଦ ପଦ୍ମବତୀ ମମ ?
ପଦ୍ମବତୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ,
ଦେବୀ ପଦ୍ମବତୀ ଅନନ୍ତ ପଦ୍ମବତୀ ଏ ଅନନ୍ତ ?
ଏ ଦେହେ ତ ଏହା ପଦ୍ମବତୀ ?
ତଦା ପଦ୍ମବତୀ ? ଅର୍ଚ୍ଚନା ନା ଅର୍ଚ୍ଚନା ?
ତଦା ତଦା ଅର୍ଚ୍ଚନା ?
କୁହେ ଅନନ୍ତ ଏ ପଦ୍ମବତୀ
ସଦା ଦେବତା ତଦା ତଦା ।

ସଦା—(ସଦା)—ହୃଦୟେ ଅନନ୍ତ ଦେବ ଏ ଦେବୀ,
ପଦ୍ମବତୀ ଏହା ଦେବତା
ଦେବୀ ଅନନ୍ତ ଦେବତା

(ସଦାଶିବ) ସଦା ଅନନ୍ତ ପଦ୍ମବତୀ
ଅନନ୍ତରେ ଅନନ୍ତ ପଦ୍ମବତୀ ଅନନ୍ତରେ
ଅନନ୍ତ ଅନନ୍ତ ଅନନ୍ତ ଦେବୀ ଅନନ୍ତରେ
ଅନନ୍ତ ଦେବୀ ଏହି ଅନନ୍ତ ଦେବତା,
ଅନନ୍ତରେ ଅନନ୍ତ ଦେବତା
ଅନନ୍ତରେ ଅନନ୍ତ ଦେବତା

ଯଯାତିର ଚରନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାୟ,
 ଅର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ଦେବୀମାତାଙ୍କ ଚରନ୍ତ୍ର
 ଅର୍ପଣର ଦେବତା ମହାଶକ୍ତି ;
 ହୃଦୟ ଅନ୍ତଃରେ ରାଜ ।
 ତେଣୁ ଏହି ଅନ୍ତ ଅନ୍ତ
 ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରରେ ଦେଖିଲେ ନଗରେ,
 ଯଦୁଦେବୀ ଦୋଇ ଦେବେ ହୃଦୟ ସ୍ବପ୍ନ,
 ବନ ତାଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚି କାଳ କୁହେ,
 ଯଦୁଦେବୀର ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ;
 ହୃଦୟେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
 ପାନ୍ଥମଣି ଦାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୋତାବଳି
 ଶ୍ରୋତାବଳିରେ ତାଙ୍କ ଚରନ୍ତ୍ର ଯଦୁ
 ଯଦୁର ଏ ଦଶା ତାଙ୍କୁ,
 ଏହେତୁ ଶ୍ରୋତା ଯଦୁ ଦେବ ଦଶାରେ,
 ଯଦୁର ଯଦୁର ଏ
 ଯଦୁଦେବ ପ୍ରାଣ ଅନ୍ତର ।

ସ୍ୱରୂପ—ଏହି କେତେକେ କେତେକେ ?

କାହାଣୀ—ରାଜା ଏକ ବୃକ୍ଷ ଗଛ,

ବିଶ୍ୱକର୍ମା ମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ର,

କ ଦେବେ ଅପତ୍ନା ମୁଖ

ସମ୍ପଦା ପତ୍ର: ବୋଧେ ଦୈନିକ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବସ୍ତୁ

କଟି କାଟି ନ ଦେଇ ଦଳନ ।

ଉତ୍ତର—ହରିଜିତ୍ ସେବାୟତମାନେ, (ପୃଷ୍ଠା ୨୦)

0001

ମନ୍ତ୍ରୀ—ସତତେ ଦେଖାଉ,
 କେଉଁ ଡାକୁ ଶୁଣି କାନ୍ଦୁଛେ,
 କହ ଚିଆଁ କାହେଳି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
 ଅହାର ପ୍ରସନ୍ନ ଅହ
 ବହନେ ଶୋଭା କରାଉଛୁ ତାହାଙ୍କର ।

(ପ୍ରାଣ)

ହୁଏ—କଲେ ଶୁଣି କଲେ

ହୋ—(ସଂଗୀତ) ହା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏହି ଗୋର ଶୁଣି କର୍ମ ।
 କଲେ ହୁଏ । କାହିଁ କଲ ।
 କେ ଦେବ ତାହା ଗୋର ।
 ଶିଳ୍ପରେ । କୁଳ ନାହିଁ କି ଦେବ ଏକ ।
 ନ ଶୁଣି ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗୋର ଦେବ ଗୋର,
 କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣି ଅହ
 ଗୋରୁଛନ୍ତି ଅହ କାହାରେ,
 ଏ ଗୋର କେ ଦେବ କୁଳ ।
 ତାହା ତାହା ଶୁଣି କଲ,
 ଗୋର ଗୋର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କେବେ ଗୋରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶକ—କଲେ କଲେ କେବେ ମହାବଳ

(କଳ୍ପବଳ ପ୍ରାଣ)

ତୃତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ—ବୃନ୍ଦାବନ ଉପେ ବିଳାସ

(ଉତ୍କଳର ଉପେ ବିଳାସର ଗୀତ)

୧ମ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ବୃନ୍ଦା ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଧୁର । ଏତେବେଳେ କୁଆଡ଼େ
କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥିବ ? ଆଉ ଏତେବେଳେ କେ
ତୋଉଁଠିର ବାହାରିବ ?

୨ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ନାହିଁ ପଛର ହିତ ଏ ପଛର ତାମ ଅନ୍ତ, ଏଇ
ଉପେରେ ଗୋଟି ଅଛି, ତହୁଁରେ ଦେଖିବି
ପାଇଁ, ତହୁଁରେ ତାହା ଅଛି ।

୩ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ହଉ ବର ଶୁଭ, ଏତେବେଳେ ଦେଖିବି, ଗୋଟି
ବର ଶୁଭ, ଏତେବେଳେ ପଶିବି ଶାନ୍ତି ? ଉପେ
ଗୋଟି ବର ? ଶୁଭ ଶୁଭ ହେଉ, କୁଆଡ଼େ ଯାଉଥିବ ?

୪ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଆଉ ଗୋଟି ବର ଶୁଭ, ଏ ଶାନ୍ତି
ବର ଶୁଭ ପଦ ପଦରେ ଗୋଟି ଦେଖି ଦେଖି
ଆଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଆଉ ପଛର ।

୫ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଗୋଟିର ଶୁଭ—

୬ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଆଉ ଗୋଟି ଶୁଭ ଶୁଭ ପଦ ପଦରେ ଶୁଭ ନ ଶୁଭ
ଗୋଟି—ପଦପଦରେ ଶୁଭ ଦେଖିବି—

୭ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ—

୮ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ ଶୁଭ ଆଉ—ଗୋଟି ଶାନ୍ତି ଶୁଭ
ଦେଖିବି—

୯ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ

୧୦ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ

୧୧ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ ଶୁଭ

୧୨ୟ ବାକ୍ତ୍ରୀ—ଓ ଶୁଭ